

Europa vil lide under fastholdelse af sanktioner mod Rusland

21. nov., 2016 – I et interview til Wien-avisen, *Kurier*, sagde økonomiminister for Moskva-regionen, Sergej Cheremin, at han forventer, at Trump vil forbedre relationerne med Rusland, alt imens han ikke er så sikker på, om EU vil ændre sin politik for Rusland.

»Personligt er jeg overbevist om, at Trump vil gå meget pragmatisk frem. Han er ikke kommet med aggressive bemærkninger om Rusland. Med hensyn til Europa kan en kritisk situation imidlertid udvikle sig. Hvis relationerne mellem USA og Rusland bliver bedre, og EU holder fast i sanktionerne, så er Europa i fare for at isolere sig.«

Sanktionerne kom også under angreb i Tyskland: Wolfgang Büchele, formand for den tyske industris »Ost-Ausschuss der Deutschen Wirtschaft« (Komite for økonomiske relationer med Østeuropa), skrev i en kronik til erhvervsavisen *Handelsblatt* i dag, at »tiden er inde til at stille spørgsmålstegn ved sanktionerne«. Med hensyn til den officielt erklærede »politiske prioritering« inden for handel med Rusland, »ville det være godt, hvis denne prioritering blev brugt til først og fremmest at finde politiske løsninger på politiske kriser, og ikke lægge byrden på økonomien.« Sanktionerne mod Rusland har intet opnået i Rusland, men de har forårsaget enorme tab i trecifret størrelsesorden i Europa. Polen, de tre baltiske stater og også Tyskland og Østrig, har lidt enormt under sanktionerne, sagde Büchele. Alene Tyskland har lidt et nettotab på 13,5 mia. euro på handlen med Rusland, hvilket svarer til 60.000 tabte jobs.

Sanktionerne blev også angrebet i Italien af

parlamentsmedlemmer fra M5S-partiet: Deputerede Paola Carinelli sagde under et besøg i Moskva i sidste uge, at den italienske økonomi har haft et nettotab på 7 mia. euro og 200.000 jobs. Senator Vito Petrocelli fra M5S kom med lignende kommentarer om, at »sanktionerne var forkerte fra starten. Meget af det har overtrådt de italienske foretagenders rettigheder og interesser. Der har absolut ikke været nogen fordele ved sanktionerne. Vore små og mellemstore virksomheder har ikke længere nogen som helst mulighed for at arbejde med russiske partnere.«

De 'lamme ænders' revolte i Berlin: Historiens musik spiller andetsteds. Af Helga Zepp-LaRouche

19. november, 2016 – De store bølger af hysteri i die-hard pro-atlantiske kredse og i massemedierne, som allerede kom rullende før det amerikanske valg, har nu nået hidtil usete højder, siden Donald Trump blev valgt, og giver os en klinisk indsigt i disse menneskers mentale tilstand og opfattelse af demokrati. De foretrækker tydeligvis en præsident Hillary Clinton og en Tredje Verdenskrig som følge af hendes erklærede politik for Syrien, end de vil have en potentiel forbedring af de russisk-amerikanske relationer, som er uundværlig for etableringen af verdensfred og for opnåelse af positive løsninger for Syrien og Ukraine.

Det er i sandhed bemærkelsesværdigt: Efter at det lykkedes den forstødte præsident Obama at finde tre dage til at bo på Berlins Hotel Adlon og dinere og tale med sin veninde Angela Merkel, og dernæst afholde et minitopmøde mellem de selvudnævnte europæiske »Seks«, besluttede de to af dem – sammen med de andre statsoverhoveder – at forlænge sanktionerne mod Rusland i endnu et år. Disse ikke-så-sikre andre var den franske præsident François Hollande (popularitetsscore 7 %), den italienske premierminister Matteo Renzi (den sandsynlige taber i den italienske folkeafstemning den 4. dec.), den spanske premierminister Mariano Rajoy (midlertidigt statsoverhoved for en minoritetsregering), samt den ulykkelige britiske premierminister Theresa May. Det er tvivlsomt, om de, med dette træk for at gøre sig selv til et bogstaveligt direktorat for Den europæiske Union, og dernæst dekretere en politik, som halvdelen af EU-medlemslandene er imod, vil bidrage til sammenhæng i EU.

Disse selvudnævnte »Seks« har tydeligvis endnu ikke fattet, at deres variant af neoliberal politik, baseret på konfrontation med Rusland og Kina, blev stemt ud i Brexit-afstemningen i juni og i det nylige, amerikanske præsidentvalg. De har ikke forstået, at en situation har udviklet sig i den transatlantiske verden, der påkalder i den Amerikanske Uafhængighedserklæring: nemlig, at, hvis regeringerne er blevet »ødelæggere« »af formålet« med deres mandat – mere specifikt det, at garantere de umistelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke – da er det folkets ret, ja, faktisk »dets pligt«, at ændre eller ophæve en sådan regering. Det »lange tog af overgreb og ulovlige tilegnelser (af magt)«, som uddybende forklares i Uafhængighedserklæringen, svarer præcis til det, som de mennesker, Hillary Clinton så foragteligt har kaldt »kurven af ynkværdige«, har måttet udstå under Obamas politik – overgreb og ulovlig tilegnelse af magt, som de ikke ønskede, skulle fortsætte under en Hillary Clinton.

De selvudnævnte Seks, og frem for alt, de totalt gale medlemmer af medierne, der selv ikke viger tilbage for at udstede trusler mod Trump, forklædt som humor, er så fængslede i deres egen ideologi, at de ikke kan fatte denne revolutions dimension af naturlig lov.

Alligevel skriver *New York Times* den 18. nov. i en artikel på avisens forside med overskriften, »Idé i Trump-skala for en ny præsident: Byg noget inspirerende«. *Times* erklærer korrekt, at Trump kun kan forene landet, hvis han sætter gang i store infrastrukturprojekter, hvis lige er blevet totalt ignoreret i de seneste årtier. Han må bygge moderne versioner af Franklin D. Roosevelts Golden Gate Bro, Hoover-dæmning og Lincoln-tunnel. Dernæst opremsede »rekordernes avis« Roosevelts mest betydningsfulde projekter. Men artiklen er selvfølgelig langt bag efter Lyndon LaRouches program, hvor han i 2015 offentliggjorde et forslag om at bygge den Nye Silkevej i USA – et program for storstilet infrastrukturbyggeri og genindustrialisering – som ville integrere USA i Verdenslandbroen.

APEC-topmødet

I mellemtiden går »win-win-samarbejdet« for udviklingen af den Nye Silkevej fremad med syvmileskridt. Det er *det* fremherskende emne for topmødet i Asiatisk Stillehavsområdes Økonomiske Samarbejde (APEC) i Lima, Perus hovedstad, den 19.-20. nov., hvor den kinesiske præsident Xi Jinping og den russiske præsident Vladimir Putin, så vel som også den japanske premierminister Shinzo Abe, vil deltage, og hvor de også vil holde bilaterale møder. Abe havde på forhånd holdt et møde med nyvalgte præsident Trump og havde givet udtryk for dennes fremragende lederskabsevner.

Præsident Xi havde aflagt statsbesøg i Ecuador og Chile forud for APEC-topmødet, og har et statsbesøg i Peru på dagsordenen efter topmødet. Præsident Xi og Ecuadors præsident Rafael Correa aftalte et »Omfattende Strategisk Partnerskab« mellem

deres to nationer, og som omfatter fast, vidtrækkende udveksling og samarbejde inden for en bred vifte af områder. Blandt disse er en styrkelse af produktiv investering, udviklingen af relationer inden for økonomi og handel, økonomisk samarbejde og samarbejde inden for videnskab og teknologi. Kina har allerede leveret generøs hjælp til genopbygning af bygninger og steder, der blev ødelagt i det alvorlige jordskælv i april i år.

Præsident Correa gav veltalende udtryk for sin tak til Kina, hvor han understregede, at de to lande tænkte ens. Kina ønsker at bygge sin økonomi på et fundament af innovation; Ecuador søger at gå frem fra at være eksportør af varer og til at blive en vidensbaseret økonomi. Uden kinesisk finansiering og overførsel af teknologi ville dette ikke være muligt. I en fælles erklæring aflagde de løfte om at samarbejde om virkeliggørelsen af store projekter inden for områderne olie, gas, minedrift, infrastruktur, vandforsyning, omdirigering af vand, kommunikation, finanssektoren, landbrug, petrokemisk produktion, skibsbyggeri, metallurgi, papirfremstilling og opførelse af en ny videnskabs-by. I sin tale understregede præsident Correa, at præsident Xis statsbesøg var den vigtigste begivenhed i Ecuadors historie. Kan man forestille sig kansler Merkel rejse på statsbesøg til Grækenland med et sådant program? Sandsynligvis ikke. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bliver rød i ansigtet, når en journalist spørger om delvis gæld eftergivelse – som han gjorde det ved en konference for bankierer i Frankfurt – og dernæst dekretter, at grækerne har levet over evne. Dette i lyset af den kendsgerning, at Trojkaens nedskæringspolitik har drevet 45 procent af grækerne ned under fattigdomsgrænsen. Den transatlantiske sektors politik er ikke »win-win«, men derimod »tab-tab« – med mindre, selvfølgelig, man er bankier eller selskabsdirektør. Nu, hvor Obamas frihandelsaftale for Asien, TPP, er lige så død som TTIP-aftalen for det atlantiske område, er det det kinesisk udarbejdede, inkluderende Frihandelsområde for det Asiatiske Stillehavsområde (FTAAP) og

det Regionale Omfattende Partnerskab (RCEP), som er på dagsordenen.

Som svar på uansvarlige medieartikler om disse handelsaftaler har officielle russiske og kinesiske talsmænd understreget, at de på ingen måde tilsigter at udelukke eller isolere USA. *Xinhua* citerede det Kinesiske Udenrigsministeriums talmand, Geng Shuang, for at sige, at Kina ikke vil tage en ledende rolle i hverken FTAAP eller RCEP, og at handelsaftalerne er foreslået for samarbejde, og ikke for at modarbejde hinanden. Kontrasten til Obamas »USA sætter reglerne« kunne ikke være tydeligere.

Et andet vigtigt spørgsmål, som vil blive diskuteret på APEC-konferencen, er byggeriet af den bi-oceaniske jernbane fra Brasilien til Peru, fra Atlanterhavet til Stillehavet, som også vil blive bygget med hjælp fra Kina, og hvis opførelse er et vigtigt skridt i det latinamerikanske kontinents infrastrukturudvikling.

Kontrasten mellem de to paradigmer, mellem den Nye Silkevejs »win-win«-perspektiv versus Obamas og Merkels »vestlige værdifællesskab«, kunne ikke stå skarpere over for hinanden. Med førstnævnte paradigme arbejder nationer for deres fælles udviklings gensidige gavn. Med sidstnævnte er der megen snak om demokrati, frihed og menneskerettigheder, men en øredøvende tavshed omkring droneangreb, regimeskift mod legitime regeringer med hjælp fra terrorgrupper, total overvågning og livsforkortende nedskæringspolitik.

Som Abraham Lincoln engang sagde: »Man kan narre en del af folket hele tiden, og hele folket noget af tiden; men man kan ikke narre hele folket hele tiden.«

Det er på høje tid, at Tyskland befrier sig fra imperiedominansens fantasigreb, det være sig under diktat fra Washington og London, eller under afledningen med »mere Europa«. Menneskehedens fremtid kan udelukkende kun ligge i et

totalt nyt paradigme, der tjener én menneskeheds interesser og respekterer international lov – et paradigme, med hvilket hvert eneste menneske på denne planet kan udvikle sit potentiale. Og dét er præcis grunden til, at vi må samarbejde omkring den Nye Silkevej.

To af 'de lamme, transatlantiske ænder', Obama og Merkel, under førstnævntes besøg i Berlin.

Silkevejsdynamikken øger presset på tyskerne for at ændre politik og modernisere kapaciteten for flod- og jernbanefragt

15. nov., 2016 – Ved »Vandvej Rhinen«-begivenheden den 14. nov. i Düsseldorf, arrangeret af de fire Rhinstater Nordrhein-Westfalen, Hessen, Rheinland-Pfalz og Baden-Württemberg, talte flere af talerne om den kinesiske Silkevejsudfordring for Tyskland og Europa for at gøre deres transportinfrastruktur egnet til fremtidens fragtvolumener. Talere angreb forhindringer fra miljøbevægelsen og bureaukratiet, så vel som også forbundsregeringens inertie vis-à-vis gennemførelsen af afgørende infrastrukturprojekter, så som den lange tiltrængte fordybning af Rhinens flodleje og moderniseringen af sluserne på Rhinens bifloder.

Rhinkorridoren fra Rotterdam, Holland, og til Genova, Italien, er i færd med at blive bragt i form af hollænderne og belgierne, og schweizerne har bidraget med Gotthard-

basistunnellen; det, der mangler, er en opgradering langs den tyske del, især jernbanefragtruten langs med Mellemste Rhindal, hvis kapacitet er årtier bag efter nutidens krav, for slet ikke at tale om fremtidens forventede massive forøgelse af fragtvolumener. Hvis de tyske vandvejs- og jernbanekorridorer ikke opgraderes i tide, vil fragten komme ud på veje og motorveje med indbyggede, konstante trafikpropper.

På samme måde arbejder Tyskland og Bulgarien ikke på Donau-vandvejen, der ville have en betydelig kapacitet til godstransport mellem området omkring Sortehavet og Centraleuropa, hvorimod østrigerne gør en masse, og rumænerne også for nylig er gået i gang. Også her gør østrigerne og kineserne, med projekter i flere af balkanlandene, en masse for at forbedre jernbanekorridorerne mellem den græske havn i Piræus, som Kina har investeret stort i, og Wien, men den tyske del er stadig inaktiv. Når det græske navn for skibscontainere i Piræus bliver fuldt ud operationelt, vil enorme mængder fragtvolumen søge en vej ind i Europa – hvis Donau ikke til den tid er klar, vil fragten komme ud på dårlige veje og jernbaner, som EU også har forsømt at opgradere. Igen er Kina trådt til med det, der burde have været en europæisk opgave.

Rhinen-Alperne-korridoren tegner sig i øjeblikket for 13 % af den europæiske befolkning, 19 % af europæisk BNP og behandler 1 mia. tons fragt årligt.

Efter Trumps valgsejr:

Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

Europa må have en New Deal i Roosevelts tradition

*12. nov., 2016 – Fortvivlelse og raseri blandt mange gennemsnitlige amerikanere over, at deres etablerede eliter har bragt Trump ind i det Hvide Hus, i en populistisk bølge, der ikke er helt forskellig fra det, der skete i mange lande under den Store Depression for 80 år siden, skriver Tysklands *Der Spiegel* i en analyse af det amerikanske valg. Forfatteren, **Thomas Fricke**, siger, at den samme tendens også er på dagsordenen i Europa, hvor Merkels og Schäubles »stabilitetsmasochisme« [sic] hersker, men faktum er, at krisens årsager ikke er blevet fjernet, kun dens symptomer.*

Tyskland og Europa kan lære af FDR's fremgangsmåde med New Deal: Han støttede taberne for datidens finanssammenbrud, og han mobiliserede økonomien i tre, på hinanden følgende, New Deals:

✘ Den første Deal fra 1933 og fremefter, gav beskæftigelse til 3 millioner amerikanere inden for genplantning af skov, byggeri af dæmninger og udbedring af veje og jernbaner. Landmænd fik penge til at ansætte lærere, og til jobs inden for byggesektoren, og elværker blev bygget.

I 1935 fulgte det andet program med ny lovgivning, især inden for sociale programmer.

Den tredje New Deal fra 1937 og fremefter fastlagde minimumslønnen og lancerede flere jobskabelsesprogrammer.

Fricke bemærker, at det er sandt, at de største, politiske omvæltninger i år har fundet sted med Brexit-afstemningen i U.K. og med præsidentvalget i USA – dvs., i lande, hvor det frie markedsdogme har forårsaget den største ødelæggelse gennem virkningerne af globalisering. Men de kontinentaleuropæiske lande, hvor dette dogme er knapt så etableret, er imidlertid ikke sikret mod samme form for politiske chok. Roosevelt, skriver Fricke, havde ikke engang så stor succes, men han satte en stopper for »vanviddet med en afsindig globalisering og med et liberaliseret finanssystem«, hvilket lykkedes med at stoppe hans tids højrefløjspopulister. Det samme må ske i Europa, med en spektakulær investeringskampagne, for ligeledes at stoppe populister. Hvis dette ikke sker, vil de næste politiske chok med sikkerhed finde sted i Frankrig og Italien, og måske også i Tyskland. Tiden er ved at rinde ud, advarer Fricke.

<http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/europa-braucht-einen-new-deal-nach-dem-donald-trump-schock-a-1120757.html>

Tysklands Willy Wimmer: Trumps valgsejr forhindrede en umiddelbar Tredje Verdenskrig

12. nov., 2016 – I kommentarer offentliggjort i Sputnik den 10. nov., udtrykte den tidligere tyske, CDU-statssekretær i Forsvarsministeriet, Willy Wimmer, lettelse over, at Hillary Clintons valgnederlag standsede (i det mindste midlertidigt) fremstødet mod Tredje Verdenskrig. Wimmer sagde, »Jeg blev så lettet som aldrig før, for jeg havde en følelse her til morgen, at denne afgørelse reddede os fra en stor krig.« Han fortsatte, »Jeg er overbevist om, at den nye, amerikanske præsident, ulig hans modstander, er rede til et fornuftigt, praktisk muligt og pålideligt samarbejde med andre lande i verden – og det giver mig håb.«

Han var stærkt kritisk over for de tyske regeringsledere. »Jeg mener, at præsidenten for Forbundsrepublikken, dens kansler og frem for alt dens udenrigsminister ikke har taget det tyske folks interesser i betragtning. Ved [at komme med] ensidig støtte til én kandidat og partiske, krænkende kommentarer om den anden, har de skadet det tyske folk meget. Dette er en uacceptabel indblanding i et andet lands interne anliggender, og, efter valgkampens afslutning, kan det give bagslag over for deres eget folk«, påpegede han. Han angreb præsident Joachim Gauck for det, han kaldte »utålelig« retorik. »Jeg mener, det ville være en god ting, hvis han snart trådte tilbage.«

»Siden tiden med Anden Verdenskrig ved vi, hvem de såkaldte

'quisligner' er – det er dem, der altid følger en leder, selv, når han ikke er fra deres eget land. Det er åbenlyst, at disse folk er udbredt i Tyskland – i den politiske sfære, i medierne og andetsteds.«

Wimmer sagde også, at NATO er blevet en trussel mod verden, siden det gik fra at være en forsvarsalliance til at blive »angrebsmaskinen«. »Hvis den nye amerikanske præsident indser dette, ville jeg føle mig bedre tilpas, end jeg gør i dag, når jeg tænker på NATO.«

Sahra Wagenknecht, leder af partiet Die Linke, kom med en lignende kommentar og sagde: »De politikere, der nu står med triste ansigter, og som er i chok over, hvad der er sket [i USA], forstår ikke rigtig noget. Den amerikanske offentlighed stemte først og fremmest på forandring snarere, end de specifikt stemte på Donald Trump.« Ikke så optimistisk som Wimmer advarede hun om, at det står hen i det uvisse, om han vil eller kan ændre politikken.

Tysklands general Kujat opfordrer Trump og Putin til at komme til forhandlingsbordet

Wiesbaden, 11. nov., 2016 – Tysklands general Kujat (pensioneret) udtalte sig, i et interview på MDR radio i dag, forsigtigt mht., hvad valgte præsident Donald Trump rent faktisk kunne gøre, men var meget udtrykkelig omkring det faktum, at noget som helst af positiv karakter ville kræve, at de to atomsupermagter finder presserende områder af fælles

interesse. General Kujat, der var formand for NATO's militærkomite (2002-05), sagde, at, hvis Trumps valgkampagne-udtalelser om Putin og Rusland rent faktisk får betydning, »så bør vi byde det velkommen«.

Forespurgt, om han var enig i de bekymringer, andre har luftet omkring en tilnærmelse mellem Trump og Putin, sagde han: »Nej, det kan jeg ikke følge. Vi må simpelt hen indse, at vi taler om lederne af de eneste, tilbageværende supermagter, og at vores sikkerhed og fremtid er afhængig af, at disse to magter ikke kommer i en militær konfrontation med hinanden, og derfor bør vi, i vores vurdering af disse to supermagtsledere, have en verbal nedrustning.« Han henviste her klart til dæmoniseringen af Putin, men også til de dumdristige vurderinger fra den europæiske elite og de europæiske medier, som er fikseret på Trumps personlighed, og som overser stemningen hos den amerikanske befolkning. Han kritiserede den kendsgerning, at, da den tyske regering og Frankrig var med til at bringe volden i Ukraine ned til et minimum, trådte USA til side og leverede i stedet militærstøtte og anden finansiel støtte, som »ikke gav meget løfte om succes«. At bringe Trump til forhandlingsbordet med Putin øger chancerne for en forsoning mellem interesserne, bekræftede han.

I Syrien, sagde han, bør Trump gå tilbage til Lavrov-Kerry-aftalen. Hvis USA begynder at udskille terroristerne, så kan USA og Rusland samarbejde.

Forespurgt, om chancerne for fred var bedre nu med Trump, end hvis Clinton havde vundet, var general Kujat klar: Under Clinton ville vi have fået en fortsættelse af de forudgående politikker, inkl. interventioner i andre stater, ligesom med Libyen. Selv om han nævnte Obamas angivelige forsigtighed mht. militære løsninger, forventer han af Trump, at denne »ikke har den fejlopfattelse, at Amerika må være verdens politibetjent og atter må intervenere i alle verdens brændpunkter.«

General Kujat sluttede med en nyttig anbefaling om at benytte

den 6-9 mdr. lange overgangsperiode til at skifte over fra »valgkampagne-modus og til en Verbündeten Modus«, som lyttere med lethed kunne opfatte som samarbejde mellem fornuftige allierede (Verbündeten), såsom de bedre styrker fra Tyskland.

Foto: Tidligere formand for NATO's militærkomite; tidligere generalstabschef for Bundeswehr, general Harald Kujat.

Obamas krigsmaskine leverer 600 containere ammunition til Tyskland

10. nov., 2016 – Præsidentvalget den 8. nov. var en afvisning af præsident Obamas krigspolitik, men Obamas krigspolitik er stadig aktiv. Flere end 600 skibscontainere med militær ammunition ankom i denne uge til havnen Nordenham, Tyskland, som en del af »den fortsatte indsats for at skabe tryghed hos NATO-allierede i Europa og styrke afskrækkelsen af potentiel, russisk aggression«, rapporterer Military.com. »Det her handler om afskrækkelse«, sagde den amerikanske hærs øverstbefalende i Europa, generalløjtnant Ben Hodges. »Vi har måske 1.000 tanks her, men, hvis vi ikke har ammunition til dem, ville de ikke have nogen afskrækkende effekt. Det er endnu et eksempel på USA's forpligtelser over for sikkerhed og stabilitet i Europa.« Ladningen ankommer forud for deployeringen i januar måned af den 3. Panserbrigades Kampteam og af den 4. Infanteridivision med base i Fort Carson, Colorado, som en del af Obamas krigsoprustning imod Rusland.

Foto: En container med ammunition losses fra det amerikanske flådeskib Lance Cpl. Roy M. Wheat den 29. okt., 2016, i Nordenham, Tyskland. (Photo: U.S. Army)

Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Ny Silkevejsparadigme på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det

transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen, støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsofbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larouche/>

**RADIO SCHILLER den 31.
oktober 2016:**

**Valget i USA: Glass/Steagall-
bankopdeling og faren for 3.
verdenskrig
er nu blevet hovedtemaer**

Med formand Tom Gillesberg

**»Lad os bygge det Eurasiske
Tog for Fred imod truslen om
en Ny Verdenskrig«**

**Erklæring af Helga Zepp-
LaRouche og Jacques
Cheminade, 21. oktober, 2016**

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor

rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiell udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genopbygning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer

vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøks.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasisk kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasisk jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.
2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger,

jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

**»Tysklands potentielle rolle
i udviklingen af
Verdenslandbroen«
Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche,
Schiller Instituttets**

konference i Essen, 21. okt., 2016

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornuftsniveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere fornuftsniveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Download (PDF, Unknown)

Tysk udenrigsminister forsvarer »Nej« til nye sanktioner mod Rusland

24. okt., 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde i går aftes på Tv, at beslutningen på sidste

uges EU-topmøde om ikke at vedtage nye sanktioner imod Rusland var den rette beslutning: »En beslutning om nye sanktioner ville have været godt for nyhedsoverskrifterne dagen efter, men ikke have gjort noget som helst for folk i Aleppo.« Det skal indrømmes, sagde Steinmeier, at den humanitære situation dér stadig er meget usikker, og sidste uges våbenstilstand var slet ikke tilstrækkeligt, men sanktioner ville ikke have forbedret noget som helst. Det eneste alternativ, som er diplomatiske forhandlinger for at få en reel våbenhvile og afslutte kampene, må forfølges, indskærpede han.

<http://www.tagesschau.de/inland/bab-steinmeier-101.html>

Schiller Institut- konferencer: Kinas Nye Silkevej og dens potentiale for Europa

22. okt., 2016 – Med en understregning af betydningen af initiativet med den Nye Silkevej, afholdt Schiller Instituttet to seminarer; den 19. okt. i Lyon, Frankrig, og den 21. okt. i Essen, Tyskland.

Lyon-seminaret var et fællesarrangement mellem Schiller Instituttet og Club China EMLyon FOREVER, et selskab af tidligere elever fra Lyon École de Management (EM), en prestigøst, national erhvervsskole, der også driver en læreanstalt i Shanghai. Talerne inkluderede Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, professor Shi Ze

fra det Kinesiske Institut for Internationale Studier (CIIS), Christine Bierre, chefredaktør for *Nouvelle Solidarité*, partiet Solidarité & Progrès' avis i Frankrig, og Jean-Christophe Vautrin, præsident for Club China EmLyon FOREVER.

Denne begivenhed var en del af en togrenet offensiv fra Schiller Instituttets side for at få europæiske lande, Frankrig og Tyskland i særdeleshed, til at tilslutte sig Kinas Nye Silkevejsprojekt. Til den ende blev der arrangeret konferencer i to højst symbolske byer: Essen, nær Duisburg i Tyskland, og Lyon i Frankrig.

Duisburg er Europas største, internationale havn og første stop for toget fra Wuhan, Kina, som ankommer tre gange om ugen; Lyon er endestationen, ligesom byen også var det for den gamle Silkevej. Toget transporterer kisel til dæk, elektronisk udstyr, LED-lamper og sportsudstyr fra Kina. Det vender tilbage med vin, kosmetik og fødevarer. Togets ankomst er et lille mirakel; det har tilbagelagt 11.300 km, krydset seks lande, skiftet lokomotiv otte gange og blevet læsset om tre gange.

Foto: Det første godstog, der forbinder Wuhan, hovedstaden for det centrale Kina, med Frankrig, nåede frem til Vénissieux Saint-Priest inter-modale terminus nær Lyon den 21. april, 2016, efter at have tilbagelagt 11.300 km på 15 dage. Toget transporterede 41 containere læsset med mekaniske, elektroniske og kemiske produkter på den Nye Silkevej og passerede Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen og Tyskland.

Obama er færdig – Det eneste,

han kan gøre, er at starte en verdenskrig

Leder fra LaRouchePAC, 23. oktober, 2016 – Søndag fremkom Kina med den samme mening, som LaRouche i månedsvis har fremført – nemlig, at Obama er så afsløret og isoleret internationalt, at han er færdig politisk, men derfor også endnu mere farlig, idet hans eneste valgmulighed (bortset fra at træde tilbage) er at lancere en krig mod Rusland og Kina, en krig, som med sikkerhed ville betyde en atomar udslettelse af en stor del af menneskeslægten.

China Daily, som er det kinesiske lederskabs hovedmedie, havde søndag en leder om »sejladsfriheds«-provokationen fredag, hvor Obama og forsvarsminister Ash Carter sendte et krigsskib med styrede missiler gennem kinesiske vande, uden forudgående avis, i nærheden af Kinas Xisha-øer (Paraceløer) i det Sydkinesiske Hav. Lederartiklen bemærker, at Filippinerne, under deres modige nye præsident Duterte, har afvist Obamas krigspolitik til fordel for samarbejde om udvikling med Kina. Ved at deployere krigsskibet, fortsætter lederartiklen, og hermed overtræde både kinesisk og international lov, »siger Obama til verden, at USA hverken kan tolerere et fredfyldt Sydkinesisk Hav, eller et fredeligt og stabilt asiatisk Stillehavsområde. Da USA ikke længere kan finde en marionet-ballademager, er det rasende Washington nødsaget til selv at skabe en forstyrrelse.«

Alt imens Kina fokuserer på de strategiske fiaskoer af Obamas krigspolitik, så udgør det økonomiske kollaps, skabt af Obamas mislykkede politik med at yde Wall Street kunstig støtte, i stedet for at opbygge realøkonomien, den anden gren af Obamas, samt af hans klon Hillarys Clintons, uafvendelige politiske undergang. Administrationen forsøger hektisk at udsætte det vestlige finanssystems krak til efter valget, ved at ignorere Deutsche Banks død, opløsningen af det italienske banksystem,

virksomheden af Brexit-valget og den »smitteeffekt«, som disse og andre krisepunkter har på Wall Street- og Londonbankerne. Men, hvad der er mere ildevarslede, så arbejder Obama på at starte en krig, før han forlader embedet, eller endda før valgdagen den 9. november – en krig over Syrien, Ukraine eller muligvis Korea; og en hvilken som helst af disse muligheder vil betyde krig med Rusland og Kina.

Krigens mål er ikke Ruslands eller Kinas mytiske »aggression«, men derimod det stik modsatte – nemlig den udviklingsproces, som allerede er sat i gang af Kina og Rusland, og som direkte bringer nationer i hele udviklingssektoren ind i et samarbejde omkring Kinas win-win Silkevejsudvikling, og som endda når helt ind i Europa, hvor det tilbyder de europæiske nationer et alternativ til NATO's krige og deres økonomiers disintegration. For at fremme denne samarbejdsproces afholdt Schiller Instituttet i sidste weekend to konferencer, én i **Essen, Tyskland**, og én i Lyon, Frankrig. Formålet med de to konferencer, der begge adresseredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, er at bringe Tyskland og Frankrig tilbage til de Gaulle/Adenauer-traditionen, gennem samarbejde med Rusland og Kina. Essen og Lyon er europæiske hovedpunkter på Kinas Silkevejs-jernbanelinjer, som nu tjener til at udvide øst-vest handel og samarbejde. Konferencen bød på talere fra Kina, Mellemøsten og Europa, inklusive repræsentanter for institutioner fra industri, videnskab og ingeniørvidenskab, omhandlende det presserende behov for globalt samarbejde for at genrejse Europas og verdens økonomi. Kinesiske sange og Schuberts Lieder, der begge blev sunget af en kinesisk bel canto-sanger, og begge akkompagneret af klassiske, kinesiske instrumenter, anslog tonen for udveksling af kultur gennem Silkevejsprocessen.

Den samme proces finder sted i Manhattan, gennem Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, som bringer nationer sammen for sammen at konfrontere den verdenshistoriske opgave, som menneskeheden i dag står overfor – enten et samarbejde om at

opbygge verden og knuse terroristsvøben, eller også et fald ned i global krig under Jordens aspirerende, nye imperieherrer. Obama og hans controllers er svage og afslørede – tiden er inde til at skubbe dem ud.

Foto: Krigsskibet USS Momsen, med styrede missiler, på afstand, det Sydkinesiske Hav, juli 2016. (Foto: Den amerikanske Flåde.)

Schiller Institut-symposium i Tyskland kræver, at Tyskland tilslutter sig den Nye Silkevej

Fredag, den 21. oktober, 2016, afholdt Schiller Instituttet et heldags-symposium i Essen, Tyskland, om Tysklands prospekter i den Nye Silkevej. Ved begivenheden, med 120 deltagere fra det videnskabelige, industrielle og diplomatiske samfund, var der talere fra Tyskland, Frankrig, Kina og Etiopien, som alle fokuserede på mulighederne for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, baseret på deltagelse i Kinas program for Ét bælte, én vej (OBOR), som blev initieret af den kinesiske præsident Xi Jinping, og ligeledes baseret på årtiers indsats fra Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, den amerikanske, politiske økonom og statsmand,

Lyndon LaRouche, for at promovere et nyt paradigme for relationer imellem nationalstater på hele planeten, baseret på menneskehedens fælles mål, inklusive fremskridt inden for alle pioner-områder inden for videnskab.

Konferencens hovedtale blev holdt af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, der fokuserede på det presserende nødvendige i, at Tyskland bliver fuldt ud engageret i projekter i Ét bælte, én vej, som allerede har transformeret Eurasiens økonomiske og politiske landskab. Hun understregede, at fordelene for Tyskland og Europa ville gå langt videre end til den åbenlyse økonomiske fremgang og også et langt stykke hen ad vejen ville nedkæmpe det fremstød for krig med Rusland og Kina, som for nylig har nået et farepunkt ud over noget som helst, vi har set siden Cubakrisen i 1962.

Så længe, Obama-administrationen fortsat er ved magten i Washington, vil fremstødet for en strategisk konfrontation med Rusland og Kina imidlertid eskalere, og kunne overskride tærsklen til en »varm« krig – endda til en atomkrig, med udslettelse til følge. Det faktum, at EU-statslederne, der mødtes i Bruxelles i sidste uge, ikke kunne nå til enighed om nye sanktioner mod Rusland, er et fingerpeg om den voksende frygt for, at udbruddet af en strategisk konfrontation er umiddelbart forestående.

Zepp-LaRouche præsenterede en detaljeret gennemgang af fremskridtene mht. gennemførelsen af den Nye silkevej og den Maritime Silkevej, de to hjørneste i OBOR-projektet.

☒ Flere af de andre prestigøse personer fra det diplomatiske og videnskabelige samfund holdt også taler under panelsessionerne. Talerne inkluderede to kinesiske regeringsfolk, inkl. Zhang Junhui, som repræsenterede den Kinesiske Ambassade i Tyskland; og professor Shi Ze fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, der også er direktør for Kinesisk Center for Shanghai Samarbejdsorganisations-studier. M.M. Haile, Etiopiens

generalkonsul i Frankfurt, holdt en tale, så vel som også den franske præsidentkandidat, Jaques Cheminade fra partiet Solidarité & Progrès. Flere prominente tyske videnskabsfolk og industrifolk talte ligeledes under panelerne, inkl. prof. dr. Reinhold Meisinger, professor i mekanisk ingeniørvidenskab ved Nürnbergs Universitet og en verdensførende ekspert i maglev højhastigheds-transportsystem (maglev: *magnetic levitation*: 'svævetog', -red.); Willi Pusch, der er en førende fortaler for et Bonn-Rhin-Mainz-tunnelprojekt; Dieter Ameling, tidligere præsident for Tysk Stålforbund og formand for Stålinstituttet VDEh (ty: Stahlinstitut VDEh); samt prof., dr. Reinhart Poprawe fra Fraunhofer Institut for Laserteknologi i Frankfurt.

Konferencen, i hvilken også den amerikanske økonom og statsmand Lyndon Larouche deltog, blev animeret af en dyb følelse af optimisme mht. Tysklands og Eurasiens fremtidsudsigter, hvis Forbundsrepublikken (Tyskland) bliver fuldt ud integreret i visionen for Ét bælte, én vej. Under panelet med prof., dr. Poprawe fik man en lang dialog om forholdet mellem klassisk musik og klassisk kultur og promoveringen af videnskabelig opdagelse og innovation.

Foto: Stifter og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, holder hovedtalen i Essen.

Samarbejde om videnskab model for – samarbejde inden for alle områder!

19. okt., 2016 – Under en delegation fra den tyske delstat Saksens igangværende besøg i Rusland blev en aftale om

samarbejde i går underskrevet mellem universiteterne Freiberg og Samara, om forskning i metallurgi. Martin Dulig, Saksens økonomiminister, der leder delegationen, sagde, at aftalen var vigtig, fordi det viser, at, alt imens det kan synes ekstremt vanskeligt at samarbejde inden for andre områder, så er det muligt inden for videnskab.

Deutsche Bank skal vende tilbage til sine patriotiske rødder i Rhinlands-kapitalisme, formaner redaktør af Focus

Wiesbaden, 16. okt., 2016 – Redaktør for det tyske ugemagasin *Focus*, Wolfgang Reuter, har i dag offentliggjort forslag, der afspejler Lyndon og Helga Zepp-LaRouches krav fra juli om, at Deutsche Bank skal vende tilbage til den arv, der brat sluttede med det politiske mord den 30. nov., 1989, på formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen. Reuter, der er en af Tysklands erfarne, økonomiske journalister, skriver under overskriften, »Tag ansvar for Deutsche Bank«, der også kan fortolkes som »tag banken tilbage«; han beskriver med enkel præcision, hvordan Londons Morgan Grenfell og Wall Streets Bankier-trusts »investeringsbankierer«, blev overtaget af banken og blev til den cancer, der ødelagde bankens tradition med tysk »økonomisk patriotisme«, der havde tjent Tysklands industrielle udvikling siden bankens stiftelse i 1870: »Grundlæggende set var denne aldrig korrigerede afvigelse en 'omvendt overtagelse', en overtagelse fra deres side, som blev

opkøbt, og hvor Deutsche Bank som en konsekvens heraf mistede sine rødder.« De plyndrede banken, idet bonusserne på 50 mia. euro, som er blevet udbetalt til dens investerings-handlere siden 1999, udgjorde mere, end denne afdeling nogen sinde indbragte. »Deutsche Bank behøver således ikke støtte til staten, men statens hjælp. For eksempel at gennemføre en løsning med en industriel politik«, som redaktør Reuter så går frem med at skitsere, med spor tilbage til Tysklands udvikling af en socialt bevidst »Rhinlands-kapitalisme« i 1800-tallet, imod Manchester-kapitalismens frihandelsdoktriner.

Reuter er tilhænger af, at tysk industri overtager ejerskabet af en 30 % 's andel af Deutsche Bank, men samtidig skrotter bankens handel med værdipapirer og derivater, om end banken beholder nogle universelle bankaktiviteter. Sådanne forholdsregler ville ikke alene være »en patriotisk handling« ligesom oprettelsen af banken var det, men det ville »desuden være en ny begyndelse, en 'omvendt-omvendt-overtagelse', en troværdig tilbagevenden til dette engang ædle bankhus' rødder«. I et afsnit under undertitlen, »Rhinland-kapitalisme som redning«, peger han på gensidigheden i regeringens og industriens samarbejde, som med det europæiske rumfartskonsortium for Airbus. Tyskland har altid haft gavn af denne metode, »så hvorfor ikke i dag?«

Og, hvis dette ikke gøres, så risikerer banken at blive overtaget af Frankrigs BNP Paribas eller Spaniens Santander. »Bør nationen se passivt til, at dette sker? En lille smule mere selvrespekt og overlevelsesvilje findes forhåbentligt stadig i Tyskland og dets industri.«

Reuter kom til *Focus* fra erhvervsavisen *Handelsblatt* i 2014 og er en ekspert i de intriger, der har udspillet sig omkring Deutsche Bank.

Foto: Alfred Herrhausen, 1988.

Tysklands Gernot Erler: Fare for amerikansk-russisk militærkonfrontation over Syrien

6. oktober, 2016 – Gernot Erler, den tyske regerings chefkoordinator for Ruslandsrelationer, advarede i går aftes på ZDF TV: »Efter udviklingen i den syriske konflikt siden mandag, kan faren for en direkte konfrontation mellem USA og Rusland ikke udelukkes«, sagde Erler. »Der er en hel række signaler fra Rusland, der viser, at det ikke er bange for en konfrontation på nuværende tidspunkt.«

Erler nævnte Ruslands suspendering af plutonium-aftalen, samt deployeringen af russiske S-300 og S-400 luftforsvarssystemer i Syrien, som en klar advarsel med adresse til USA om ikke at øge militæraktionerne i Syrien.

»Dette viser, at det er en ekstremt kritisk situation«, sagde Erler. »Vi hører fra Washington, D.C., at man i øjeblikket overvejer en militær respons, sammen med diplomatisk, hemmelig efterretning, og økonomiske optioner.«

Foto: Gernot Erler

Retfærdighedens sejr over Obamas veto.

På hvilken side stiller Tyskland sig?

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvis vi kan løfte os op på samme tankeniveau som hos genierne Nikolaus af Cusa, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Schiller, Einstein og Krafft Ehrlicke, vil vi kunne vække den ophøjede sindstilstand og den kreative optimisme, som vi har brug for, for at finde løsninger på de højere planer, som disse store ånder tænkte på. Og hvorfor skulle vi ikke være i stand til at virkeliggøre en renæssance af vores humanistiske tradition?

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Willy Wimmer: USA trækker os ned i Mellemøstkrigens afgrund

2. okt., 2016 – I går interviewede Sputnik Willy Wimmer, tidligere CDU-medlem i 30 år i det tyske parlament og tidligere statssekretær for Forsvarsministeriet (som en viceforsvarsminister). Wimmer er også ven af tidligere tyske kansler Helmut Kohl.

Han sagde, »Vi ved, at lige i starten af den syriske tragedie blev britiske, franske og amerikanske specialstyrker involveret og gav denne krig, der dengang mere lignede en borgerkrig, global betydning.«

Nu, fremførte Wimmer, er det centrale spørgsmål, »om vi kan gøre en ende på denne katastrofe og forhindre spredningen af det syriske inferno til andre lande, hvilket ville betyde begyndelsen til en storkrig.«

»Amerikanernes og europæernes intervention i Syrien er en klar overtrædelse af international lov«, understregede Wimmer. »Dette er en militær operation på en anden stats territorium, en operation, der ikke er bemyndiget af FN eller under international lov.« Faktisk, sagde han, »så skete den syriske tragedie netop pga. disse styrker.«

I modsætning hertil »intervenerede Rusland i den syriske konflikt legalt, som respons på en anmodning fra landets regering og præsident Assad. Det er den store forskel mellem amerikanske og russiske aktioner: USA er ansvarlig for død og terror nær vore grænser, der resulterede i de massive flygtningestrømme, vi står overfor, alt imens Rusland er fortalende for en genoptagelse af forhandlingerne, for fornuftens sejr og en tilbagevenden til fredelig sameksistens.«

Mht. Tysklands rolle sagde han, »Da Kohl og Schröder var ved magten, så vi, at de havde tilstrækkelig styrke og muligheder for at forsvare tyske interesser inden for rammerne af NATO. De afstod fra at deltage i væbnede konflikter. Se så nu, hvordan vores forsvarsminister rejser til Irak og meddeleler, at yderligere tyske tropper snart vil blive sendt derhen. Jeg må med beklagelse sige, at regeringen i Berlin er langt dårligere til at beskytte tyske interesser, end den tidligere regering i Bonn.«

Verden er ved at gå op i sømmene;

Vi skal ikke have propaganda, men løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)

Steinmeier i FN: Verden må tage en beslutning

23. sept. 2016 – De, der følger med i talerne i FN, må være

blevet slået af en streng, dystertone i dag hos både den russiske udenrigsminister Lavrov og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier under deres taler for FN's Generalforsamling, der fandt sted inden for samme time.

De havde selvfølgelig begge deltaget i gårsdagens intense, katastrofale møde i den Internationale Syriske Støttegruppe.

Steinmeier dvælede ved to ting: kaosset og flygtningekrisen i Mellemøsten og Nordafrika pga. ødelæggelsen af Syrien, Irak og Libyen, og den »nye splittelse« i Europa efter Ruslands »krænkelse af international lov« og annektering af Krim. Han nævnte imidlertid, som også Lavrov havde gjort 30 minutter tidligere, »nogen fremskridt« i at få en våbenhvile i Ukraine, forhandlet gennem en indsats fra Normandiet Kontaktgruppen (Tyskland, Rusland, Frankrig, Ukraine) for at implementere Minskaftalen.

Han understregede, at hans forslag om mere opmærksomhed til våbenkontrol har til hensigt at styrke ikke alene FN's rolle, men også regionale grupper som OSCE, som vil have tysk formandskab til næste år. Tysklands rolle i OSCE, og dets ansøgning om medlemskab i FN's Sikkerhedsråd, er baseret på troen på »fred, retfærdighed, innovation og partnerskab«, sagde han. »Vi har valget, men vi må beslutte os«, sluttede han.

Tysklands general Kujat: Der foregår en krig i

Washington imod det samarbejde, John Kerry arrangerede med Rusland

Wiesbaden, 22. sept. 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05), sagde i går til *Bild Zeitung*: »I øjeblikket foregår der ikke alene en krig med våben, men også med ord. Det aftalte samarbejde med Rusland i Syrien, som udenrigsminister Kerry har arrangeret, er tydeligvis ikke blevet mødt med enstemmig støtte i Washington. Det fremstår derfor, som om Kreml gøres ansvarlig for angrebet på nødhjælpskonvojen, til trods for, at der hidtil ikke findes noget konkret bevis.«

»Begge de seneste dages tragiske begivenheder udgør således et stærkt argument for, at aftalen mellem USA og Rusland bliver gennemført – og ikke imod.« *Bild* fortsatte: »Det er Kujats vurdering, at et tættere, militært samarbejde mellem begge lande ville gøre det muligt at gå fremefter med kampen mod de islamistiske terrorgrupper i Syrien og genoptage fredsforhandlingerne.«

TASS rapporterede den 21. sept. om general Kujats kommentarer til en tysk tv-kanal: »Angrebet mod en humanitær nødhjælpskonvoj nær Aleppo, Syrien, kunne virke til terroristernes fordel, sagde tidligere formand for NATO's Militærkomite til Tysklands N-TV-kanal onsdag. 'Jeg kan ikke forestille mig, at Rusland skulle ønske at torpedere sine aftaler med USA gennem dette angreb', sagde Kujat og tilføjede, at han ikke mente, at 'Syriens myndigheder ville bombe en konvoj fra den syriske humanitære organisation, den Syriske Røde Halvmåne'.« General Kujat fortsatte: »Så der er altså kun terroristerne, der absolut ikke ønsker, at USA og

Rusland skal forene deres militære indsats på linje med aftalerne og handle sammen imod dem. Men der foreligger hidtil ingen beviser; hertil behøves en undersøgelse af scenen.«

General Kujats kommentarer, især om kampen internt i Washington, er uden fortilfælde og peger på, at det haster med, at mentalt sunde kræfter i USA rydder ud i Obama-administrationen, før det er for sent.

Valg i Tyskland: Storkoalition har ikke længere flertal efter valg til Landdagen i bystaten Berlin

19. sept., 2016 – Med et kombineret tab på mere end 11 %, har SPD (-6) og CDU (-5) ikke længere tilstrækkelige stemmer til at have flertal efter Landdagsvalget i bystaten Berlin den 18. september, og de kan derfor ikke fortsætte med deres storkoalition, der har regeret hovedstaden i den seneste valgperiode. Henvend 60 % af vælgerne stemte imod CDU og SPD, som er en tendens, som de to traditionelt store partier også står over for mht. de næste nationalvalg, der er planlagt til at finde sted et år fra i dag. Berlin kan nu kun styres af en treparti-kombination, der sandsynligvis bliver SPD, Linke og Grønne.

Mønstret fra de andre, nylige valg til Landdagen (delstatsparlamerter) med at afkaste en massemigration af vælgere, og især ikke-vælgere, til Alternativ for Tyskland

(AfD), blev gentaget i Berlin, men partiet kom kun ind på en femteplads efter SPD, CDU, Linke og Grønne. De Frie Demokrater (FDP) fik stemmer nok til at komme ind i Berlins nye bystatsparlament som det sjette parti. Stemmeresultatet for de seks partier er: SPD 21,6 %; CDU 17,6 %; Linke 15,6 %; Grønne 15,2 %; AfD 14,1 %; FDP 6,7 %.

Se også: »*NYT PARTI I TYSKLAND: AfD-partiet – Gammel vin på nye lædersække?*«, Hovedartikel, del I-III, af Helga Zepp-LaRouche: